



Երևան, 04 Մարտ, 2019

## ՏԵՐՈՒԱԿԱՆ ԱՊՈԹԵ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասդութիւն Հօր Յիսուս, փուր ինձ իմասդութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

## ՍԱՂՄՈՍ 63

ԾԱՐԱԿԻ ԵՄ ՔԵԶԻ, ՈՎ ՏԵՐ

Ավ Ասդուած, իմ Ասդուածս, քեզ կը փնդուեմ անձկագին,  
հոգիս ծարաւ է քեզի, մարմինս քեզի կը փափաքի՝  
խոպան, ճաթօփած, անջուր մնացած հողի պէս:  
Ուսդի սրբարանդ եկայ՝ քեզ փեսնելու,  
զօրութիւնդ եւ փառքդ դիմելու համար:  
Որովհետեւ քու սէրդ կեանքէն աւելի կ'արժէ.  
Ուսդի շրթներս պիտի գովաբանեն քեզ,  
ամբողջ կեանքիս ընթացքին պիտի օրհնաբանեմ քեզ,  
եւ ձեռքերս աղօթքով դէպի քեզ բարձրացնեմ:  
Հոգիս խնճոյքի մէջ պիտի ըլլայ ու կշդանայ,  
եւ շրթներս ցնծութեան երգերով պիտի օրհներգեն քեզ:  
Երբ կը պառկիմ՝ քեզ կը յիշեմ,  
գիշերն ամբողջ՝ քու մասիդ կը մդածեմ,  
որովհետեւ օգնական եղար ինձի.  
քու թեւերուդ հովանիին դակ ցնծութեամբ կ'երգեմ:  
Ես քեզի կապուած կը մնամ,  
եւ քու աջդ կը պահէ զիս:

## ՃԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈԹԵ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասովոր Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց ալքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,  
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի զիշերի,  
ի նստիլ ի տան, ի զնալ ի նանապարհ,  
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.  
եւ ողորմեա՝ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

## ՕՐՈՒԱՆ ՆԻՒԹԸ

ՀՅ

### ՅՈՒԴԱ ՏԵԱՌԵՂԲՈՐ ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆ ՆԱՄԱԿ

#### ՅՈՐԴՈՐ ՀԱՄԱՍՎԵԱԼՆԵՐՈՒԽ (1:20-25)

«Յիշեցէք, այն ինչ որ մեր Տիրոջ Յիսուս Քրիստոսի բոլոր առաքեալները կանուխեն յայգնեցին ձեզի, ըստով. «Վերջին ժամանակներուն ամէն ինչ արհամարիող մարդիկ պիտի գան, որոնք իրլենց ամբարիշը ցանկութիւններով պիտի առաջնորդուին, ձեր մէջ բաժանումներ յառաջ պիտի բերեն, մարդիկ՝ որոնք մարմնաւոր ցանկութիւններով կ'առաջնորդուին, քան Սուրբ Հոգիով» (17-19 հմր): Նմանօրինակ արդայայդութիւն ունի Պողոս Առաքեալ իր աշակերդին՝ Տիմոթեոսին գրած երկրորդ նամակին մէջ. «Ժամանակ պիտի գայ, երբ մարդիկ ականջ պիտի ջկախեն առողջ վարդապեպութեան, այլ իրենց սեփական ցանկութիւններուն համապարասանող եւ զիրենք հաճոյացնող բաներու մասին խօսող ուսուցիչներ պիտի փնտոնեն: Պիտի ցուցեն ճշմարդութիւնը լսել, եւ առասպելներու ականջ դաշտով պիտի կորսուին» (Բ Տիմթ 4:1-4): Աւելի ընդարձակ բացադրութիւն մը դարձեալ նոյն նամակին մէջ 3:1-9: Սա կը նշանակէ, թէ Քրիստոսի աշակերդները, Քրիստոսի նման, սկիզբէն այս բոլորի մասին դեմքեակ պահեցին, յայգնեցին ու գրեցին, որպէսզի հաւաքացեալները անքեղեակ, անզիտակ ըլլան, այլ ընդհակառակը՝ միշտ արթուն ու պաքրասպ ըլլան, որպէսզի չմոլորին:

Միև կողմէ, մէկ այլ ուրիշ թեկադրութիւն կ'ընէ ըստով. «Իրարու հոգեւոր աճումին օգնեցէք ձեր սուրբ հաւաքրով» (20 հմր): Պողոս Առաքեալ ինք եւս նոյն յորդորը կ'ընէ, որ հաւաքացեաները իրարու օգնեն իրենց հոգեւոր աճումին, պայմանաւ այդ օգնութիւնը ըլլայ սուրբ հաւաքրով, այն ինչ որ իրենց փոխանցուեցաւ Առաքեալներու կողմէ: Ի՞նչու այս թեկադրութիւնը: Կը նմանին այն պարկերին, երբ մարմինը կ'ուզենք որ զօրանայ դիմադրողականութեամբ, որպէսզի կարենայ դէմ դնել այլ եւ այլ հիւանդութիւններու, նոյնպէս ալ հոգեւոր իմաստով, մեր հոգեւոր կրթութիւնը, դաստիարակութիւնը, ուսուցումները, որոնք հիմքը կը կազմեն եկեղեցւոյ, որպէսզի անով կարենանք դէմ դնել սուրբ ու մոլար ուսուցումներու, հոսանքներու: Ուստի, անհրհաժեշտ է մեր հոգեւոր աճումը: Այնպէս ինչպէս մարմնի զանազան անդամները իրարու կ'օգնեն, նոյնպէս ալ եկեղեցւոյ անդամները իրարու օգնու հոգեւոր աճնան համար:

Երկրորդ ամենակարեւոր ազդակը Սուրբ Հոգիին օգնականութեամբ աղօթելն է: Ինչո՞ւ անպայման Սուրբ Հոգիով աղօթելու: Որովհետեւ Սուրբ Հոգիով կրնամ զՔրիստոսը ճանչնալ, Սուրբ Հոգիով կրնամ զԱստուած՝ Աքքա հայր կոչել: Սուրբ Հոգին է որ անմռուն մեզի կը սորվեցնէ աղօթել: Երրորդ, «որպ ձեզ Ասպուծոյ սիրոյն մէջ պահեցէք, սպասելով որ մեր Տէր Յիսուս Քրիստոս իր ողորմութեամբ յակիրենական կեանք դազի» (21 հմր): Ինչպէս պիտի ըստ Յովհաննէս Առաքեալ սիրենք զԱստուած, այնպէս ինչպէս Ինք մեզ սիրեց, նոյն սիրով մենք ալ զինք սիրենք, իսկ զԱստուած սիրել եւ Աստուծոյ սիրոյն մէջ մնալ, կը նշանակէ մեր անձերը մեղքէն հեռու պահել, ու մեր աչքերը յառած մեր Փրկիչին Յիսուս Քրիստոսին սպասելով Անոր ողորմութեամբ, որ Իր գթութեամբը կանչեց մեզ, որպէսզի ողորմի եւ Իրեն ժողովուրդը ընէ մեզ վերսպիին ծնելով Սուրբ Աւագանէն, այս բոլորը որովհետեւ Աստուծոյ ողորմութիւնն է, որուն համար Տէրը կ'օրինենք, ինչպէս պիտի ըստ Սաղմուերգուն:

Առաել եւս, կը թեկադրէ որ «Հաւաքրին մէջ կասկածներ ունեցողները ամրապնդեցէք: Ուրիշները դապապարդութեան կրակէն իսկեւով փրկեցէք: Ողորմութիւն ցուցաբերեցէք նաեւ անոնց, որոնք մեղքերու մէջ են: Բայց զգոյշ, ափեցէք անոնց մեղսալից կեանքը» (22-23 հմր): «Երկմիքները կամ վիճողները յանդիմանեցէք»: Ամենահեքքրքրականը վերջին նախադասութիւնն է, ուր յափակօրէն ցոյց կը փրուի, թէ ինչպիսին ըլլայ մեր վերաբերմունքը անոնց նկապմամբ, որոնք մեղքի մէջ են: Այնպէս ինչպէս որ Աստուծոյ վերաբերմունքը մներ նկապմամբ, որդոմութեամբ, բայց զգոյշ, ափելու անոնց մեղսալից կեանքը: Աստուծուած ալ Ինք կ'ուզէ որ մեղաւորը դարձի գայ ու փրկուի, անոր կորուսքը չ'ուզեր, բայց Աստուծուած մեղքը կ'ափէ: Նոյնպէս ալ այսօր, ուր բոլորս այս կամ այն ձեւով մեղքի մէջ ենք, եւ բոլորս Աստուծոյ ողորմութեան կարիքը ունինք, բայց թէ այդ ողորմութեան դիմաց շարունակել մեղսակից ընթացքը, ափիկա ընդունելի չէ: Այնպէս ինչպէս կը կարդանք Աւելարանին մէջ, երբ առիթով մը պոռնիկ կին մը պիտի քարկոծէին Քրիստոսի ներկայութեան բերին, եւ Քրիստոս այսպէս պաքրասիանեց. «Ես ալ քեզ չեմ դապեր, բայց ալ մեղք մի գործեր», այսինքն՝ փոխելու կեանքիդ, եւ այս պարագային մեղսալից կեանքիդ ընթացքը: Ահա այս իսկ է նաեւ Մեծ Պահեցողութեան ժամանակահափուածին ամբողջ նպաքրակը քննելու մեր անձերը եւ վարակելու անոր, դիմելու անոր, որ «կրնայ մեզ անկումներէ փրկել, պահել անարաք եւ անքիծ, եւ ամիսամն ուրախութեամբ լեցուն՝ իր փառաւոր ներկայութեան կանգնեցնել, միակ Աստուծոյն՝ որ մեր փրկիչն է՝ փառք գուեր, մեր Տիրոջ Յիսուս Քրիստոսի միջոցաւ: Որովհետեւ Անոր են փառքը, մեծութիւնը, զօրութիւնն ու իշխանութիւնը, թէ՝ բոլոր ժամանակներէն առաջ, թէ՝ այժմ եւ թէ զայիք բոլոր ժամանակներուն: Ամէն» (24-25 հմր):